

4**.

V

Ení-te, exsultémus Dómino; ju-bi-lémus De-o sa-lu-
tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-jus in confessi-ó-
ne, et in psalmis ju-bi- lémus e- i.

Quó-ni- am De-us magnus Dóminus, et Rex magnus super
omnes de-os. Quóni- am non repéllet Dóminus plebem su-
am, qui- a in manu e-jus sunt omnes fi-nes terræ, et
al-ti-tú-di-nes mónti-um i- pse cónspi- cit.

Quó-ni- am ipsí- us est ma-re, et ipse fe-cit illud et á-ri-dam
fundavé-runt manus e-jus. Ve-ní-te, ado-rémus, et pro-ci-dá-
mus ante De-um, plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit nos,
qui- a ipse est Dóminus De-us noster, nos au-tem pópu-lus
e-jus et oves pás- cu-æ e- jus.

Hó-di- e, si vo-cem e-jus audi- é-ri- tis: «No-lí-te obdu-rá-re
corda vestra, si-cut in exa-cerba-ti- óne se-cúndum di- em
tenta-ti- ónis in de-sérto, u-bi tentavé-runt me patres ve-
stri, pro-ba- vé-runt et vi-dé-runt ó- pe-ra me- a.

Quadra-gínta annis pró-ximus fu- i gene-ra-ti- óni hu- ic,
et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi ve-ro non cogno-
vé-runt vi- as me- as, qui-bus ju-rá- vi in i- ra me- a:
Si intro- í-bunt in ré- qui- em me- am.

Gló- ri- a Patri et Fí- li- o, et Spi- rí- tu- i Sancto.
Si- cut e- rat in princí- pi- o, et nunc, et semper,
et in sæcu- la sæ- cu- ló- rum. A- men.